

Sygn. akt II Ca 392/16

POSTANOWIENIE

Dnia 18 maja 2016 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Piotr Rajczakowski Sędziowie: SO Barbara Nowicka

SO Alicja Chrzan

po rozpoznaniu w dniu 18 maja 2016 r. w Świdnicy na posiedzeniu niejawnym sprawy na skutek skargi uczestnika S. W. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 15 marca 2016r., sygn. akt II Ca 90/16, w sprawie na skutek apelacji uczestnika od postanowienia Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 9 listopada 2015r., sygn. akt I Ns 1202/12, z wniosku A. K.

o podział do korzystania

p o s t a n a w i a:

odrzuć skargę.

(...)

UZASADNIENIE

Skarżący S. W. wniósł o wznowienie postępowania zakończonego postanowieniem Sądu Okręgowego z dnia 15 marca 2016 roku, wydanego na skutek apelacji uczestnika. W uzasadnieniu skarżący podniósł, że błędnie nie uwzględniono składanych przez niego wniosków, bazując na błędnych opiniach oraz wyliczeniach biegłych. Sąd Okręgowy nie zapoznał się przy tym szczegółowo z aktami sprawy oraz jego apelacją i niezasadnie tą apelację oddalił.

Sąd Okręgowy zważył. Skarga podlegała odrzuceniu. Przed przystąpieniem do merytorycznego rozpoznania skargi o wznowienie postępowania, obowiązkiem Sądu jest zbadanie, czy zostały spełnione, określone w art. 410 § 1 kpc, konieczne warunki umożliwiające powyższe merytoryczne jej rozpoznanie. Zgodnie z treścią powołanego przepisu, Sąd odrzuca skargę wniesioną po upływie przepisanej terminu, niedopuszczalną lub nieopartą na ustawowej podstawie. Postanowienie w tym przedmiocie może być wydane na posiedzeniu niejawnym. Powyższe postępowanie uzasadnione jest charakterem skargi o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym orzeczeniem, która jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, a zatem przysługuje wyłącznie w przypadkach przewidzianych w ustawie (art. 399 § 1 kpc). Zasady te mają również na mocy art. 13 § 2 kpc odpowiednie zastosowanie w zakresie dotyczącym wznowienia postępowania nieprocesowego, gdyż przepis to umożliwiający, tj. art. 524 § 1 i 2 kpc, nie ma charakteru kompleksowego (zob. postanowienie SN z dnia 9 września 2011 r., I CZ 58/11, LEX nr 964455). Mając na uwadze te rozważania zauważyć należy, że skarga uczestnika nie tylko nie spełnia wymogu w postaci wskazania i uzasadnienia podstawy czy podstaw, na których domaga się on wznowienia postępowania, co już stanowiłoby wystarczającą podstawę do jej odrzucenia, a w istocie sprowadza się ona do polemiki z treścią uzasadnienia orzeczenia Sądu Okręgowego, wydanego na skutek jego apelacji. Jak wskazuje się natomiast w utrwalonym i jednolitym orzecznictwie, nie można żądać wznowienia postępowania na tej podstawie, że sąd pominął lub nie uwzględnił wniosków skarżącego, bądź też dokonał odmiennej od jego żądań oceny prawnej oraz dokonał innych ustaleń faktycznych. Skarga o wznowienie nie służy bowiem korygowaniu nieprawidłowych, w ocenie strony, orzeczeń, a wzruszaniu tylko takich, które zapadły w wyniku nieważności postępowania lub wadliwych z przyczyn wskazanych w art. 403 § 1-4 kpc (zob. postanowienie SN z dnia 5 sierpnia 2015 r., I UZ 5/15, wyd./el. Lex nr 1786755; postanowienie SN z dnia 20 maja 1999 r., II UKN 105/99, wyd./el. Lex nr 42077). Skarżący nie wskazał natomiast żadnych uchybień Sądu, które prowadziłyby

do nieważności postępowania, czy też innych przesłanek zawartych w powołanych przepisach, a zatem z tych przyczyn jego skarga, jako niedopuszczalna, na podstawie art. 410 § 1 kpc w zw. z art. 13 § 2 kpc podlegała odrzuceniu.

Mając na uwadze powyższe względy Sąd Okręgowy, na podstawie powołanych przepisów prawa, orzekł jak w postanowieniu.

(...)